

מעריך למנחה –

"תגובה חינוכית מתקנת"

אמירות לפתיחה:

* במקרה השבוע נתקלתי באיזה אירוע כלשהו והייתי רוצה שננתח אותו יחד וננסה לגבש את האמירה שלכם סביב האירוע הזה. אני מגיע בלי תשובות, רק עם הרבה מחשבות, והייתי רוצה שביחד ננסה להבין מה גישתנו ומה הציפיה שלנו מהמחנכים בהקשר זה.

יעדים:

מטרות מרכזיות:

- לחזור ולחזק את התובנה שיש לנצל הפרות משמעת כהזדמנות חינוכית. וכי המשימה הראשית שלנו היא לקדם את החניכים בדרגות המוסר.
- לגבש יחד עם ההנהלה את עמדתה ואת מערכת הציפיות שלה מהמחנכים בשטח וכן לנסות יחד לחשוב על דרכים בהן ניתן לכוון את המחנכים ביום יום לתגובות חינוכיות המונעות מתיקון.

מהלך:

שלב א: מדרש תמונה

- נעביר בין המשתתפים תמונה של 'לוח מלא בקללות' וללא שום פירוט – נבקש שיגיבו במילה אחת לתמונה. (רגש/תחושה/מחשבה שעולה לכם מול התמונה).

שלב ב: סיפור המקרה

- המנחה יפרט את סיפור המקרה שמאחורי התמונה .
- ניתוח האירוע:
 - נניח שאתם המחנך שנכנס לכיתה - מה היתה התחושה/התגובה הראשונית שלכם.
 - על מה יושב הקושי של המורה?
 - האם זה אמור לזעזע אותנו? האם זה מזעזע את החניכים פחות?
 - אם זה שהכיתה לא מחכה אומר שהיא פסיבית(בועה) או מסכימה?
 - האם כשרואים גרפיטי על חניך זה שונה מגרפיטי על מורה?
 - לאילו מרכיבי תפיסה דומיננטיים האירוע מתייחס? (יאש"ה, ארץ, שמים, קמ"ש, תיקון הלב).
 - מהי הקונפליקט המרכזי שעומד בפני המורה?
 - מה האופציות לפעולה שעומדות בפנינו?
 - האם ממשיכים את השיעור? האם עוצרים את היום?

- האם לדעתכם המורה צריך לטפל בזה עצמו או שעליו להעלות את זה למנהל?
- מה התגובה לחניך הפרטי ומה התגובה לכל הכיתה?

שלב ג: למידה של קוהלברג

למידה של שלבי קוהלברג + טקסט תורני.
צריך לשים לב שאמנם כולנו רוצים כמובן לחנך את החניכים להגיע לרמת המוסר הגבוהה ביותר, אבל לא תמיד התגובות החינוכיות שלנו באמת מעודדות את זה...

שאלה מרכזית – לאיזה דרגת מוסר המחנכים שלנו מכוונים??

סיכום:

אמירה חשובה: המחנכים בשטח נתקלים כל היום באירועים יומיומיים של הפרות סדר, ובלתי אפשרי לצפות מהם תמיד להתנהל בשיטת התיקון ולהפעיל שיקול דעת נכון. יחד עם זאת אנחנו כהנהלה צריכים לייצר מערכת ציפיות וכל הזמן להזכיר ולכוון את הצוות לשם.